ชื่อเรื่อง แนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ในอุทยานชุมชน

คนรักษ์ป่า บ้านปางจำปี ตำบลหัวยแก้ว อำเภอแม่ออน

จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นายธรา ราษีนวล

ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาภูมิสังคมอย่างยั่งยืน

ประธานกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์ คร.เยาวนิตย์ ธาราฉาย

บทคัดย่อ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ภายในอุทยานชุมชนคน รักษ์ป่า บ้านปางจำปี ตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อทบทวน การพัฒนาภูมิทัศน์แหล่งเรียนรู้อุทยานชุมชนคนรักษ์ป่า และพัฒนาแหล่งเรียนรู้อุทยานชุมชน ให้ สอดกล้องกับหลักการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ตามแนวทางพระราชคำริ โดยอาศัยกระบวนการพัฒนา ภูมิทัศน์เข้าไปใช้เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาที่เหมาะสม โดยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการ สัมภาษณ์ การสังเกต การจัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้และสนทนากลุ่มย่อย จากกลุ่มผู้นำชุมชน คณะผู้ ร่วมทำงานในอุทยานชุมชนคนรักษ์ป่า ผู้ใช้ประโยชน์จากป่า (ชาวบ้าน) ในชุมชน และกลุ่มผู้ที่ สนใจเข้าศึกษาดูงานผ่านสูนย์เรียนรู้อุทยานชุมชนคนรักษ์ป่า

ผลการศึกษาพบว่า บ้านปางจำปีและอุทยานชุมชนคนรักษ์ป่าซึ่งตั้งอยู่ในที่พื้นที่ป่า สงวนป่าขุนแม่กวง มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ระหว่างชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ อุทยานชุมชนคนรักษ์ป่าเกิดขึ้นจากการที่คนใน ชุมชนตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม โดยได้เรียนรู้จากวิกฤตที่ เกิดขึ้นในอดีตและส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงทำให้คนในชุมชนร่วมกันหาแนว ทางการจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติขึ้น โดยเริ่มจากการดำเนินกิจกรรมฟื้นฟูระบบนิเวศป่า ต้นน้ำที่อาศัยภูมิปัญญาชุมชนและผสมผสานองค์ความรู้การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติดามแนวพระ ราชคำเข้าไปปรับใช้ในการทำงาน ส่งผลให้ฐานทรัพยากรธรรมชาติกลับมาอุดมสมบูรณ์ขึ้นอีกครั้ง จนเกิดเป็นแหล่งเรียนรู้ภายใด้ชื่ออุทยานชุมชนคนรักษ์ป่า และพัฒนาขึ้นเป็นพื้นที่เรียนรู้เรื่องการ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำและเรื่องการจัดการระบบเกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่

กระบวนการพัฒนาภูมิทัศน์เข้าไปปรับใช้ในการพัฒนาพื้นที่ คือ ข้อมูลค้าน วัฒนธรรมชุมชน ฐานทรัพยากรธรรมชาดิและสิ่งแวคล้อม รวมถึงแนวทางพระราชคำริในการฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ มาวิเคราะห์ อันได้แก่ แนวคิดภูมิทัศน์วัฒนธรรม แนวคิดพระราชคำริเรื่อง การ ปลูกป่าโดยไม่ต้องปลูก ทฤษฎี "ป่าเปียก" "ภูเขาป่า" การสร้างฝ่ายชะลอความชุ่มชื้น หรือที่เรียก กันว่า Check Dam การปลูกป่าทดแทน การปลูกป่า 3 อย่างได้ประโยชน์ 4 อย่าง เป็นต้น โดยทฤษฎี การพื้นฟูป่าตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงมุ่งเน้นการอนุรักษ์และ พื้นฟูเป็นแนวทางในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ ทำให้จำแนกแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพื้นที่ได้ เป็น 5 ฐาน ภายใต้การจัดการทรัพยากรธรรมชาติทั้งระบบเพื่อสร้างพื้นที่รูปธรรมความสำเร็จใน อุทยานชุมชนคนรักษ์ป่า ได้แก่ 1) พื้นที่ฐานเรียนรู้บ้านวังปลา 2) พื้นที่ฐานเรียนรู้การจัดการระบบ เกษตรสองฝั่งลำน้ำ 3) พื้นที่ฐานเรียนรู้พืชสมุนไพรท้องถิ่น 4) พื้นที่ฐานเรียนรู้การพื้นฟูระบบ นิเวศและความหลากหลายป่าต้นน้ำ และ 5) พื้นที่ศูนย์บริการข้อมูลและระบบป้ายสื่อความหมาย ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ภายใต้การพัฒนาภูมิทัศน์ที่สอดคล้องกับภูมิสังคมในพื้นที่อุทยานชุมชนคน รักษ์ป่า

Title A Guideline for the Development of Landscape

Contributing to Learning at Baan Pangchampee Forest

Conservator Community Park, Huaykaew Sub-district,

Mae On District, Chiangmai province

Author Mr. Thara Raseenuan

Degree of Master of Science in Geosocial Based Sustainable

Development

Advisory Committee Chairperson Dr. Yaowanit Tarachai

ABSTRACT

The objectives of this study were to review the development of learning landscape in the forest conservators Community Park and develop the learning resources to be consistent with the theory of forest restoration in accordance with the Royal initiatives. This was dependent on the process of landscape development to obtain an appropriate development guideline. Data were obtained through interview, observation, knowledge exchange venue, and focus group discussion. Informants in this study were a community leaders group, a team of forest conservators Community Park, villagers in Baan Pangchampee, and sampling of the community park visitors.

Results of the study revealed that Baan Pangchampee and the forest conservators Community Park were located in Khun Maekuang reserved forest. There was the natural resource management using the collaborative learning between the community and concerned agencies in the area. The community park arised form the realization of people in the community on the importance of problems in the environmental deterioration. They had learned crisis happened in the past effecting the situations later. Thus, people in the community sought for a way to manage and rehabilitate natural resources. This began with the activities of water shade ecological rehabilitation. This was done by using local wisdom and the integration of the body of knowledge on natural resource rehabilitation in accordance with the concept of the Royal initiatives. This resulted in the abundance of natural resources until it was a learning source on

water shade forest conscrvation and rehabilitation as well as an appropriate agricultural system management.

The process of landscape development included data on community culture; natural resources and environmental based. The Royal initiative guidelines on natural resource rehabilitation were analyzed. This included the cultural landscape concept; natural reforestation; wet fire break forest mountain; check dam construction, etc. In fact, the theory on forest rehabilitation in accordance with the Royal initiatives focused on conservation and rehabilitation as a guideline for natural resource management. The learning sources were classified into 5 types: 1) Baan Wangpla learning base: 2) the learning base on the management of agricultural system on the river banks; 3) the based on indigenous herbal plants; 4) the learning base on the eco-system rehabilitation; and 5) the area of information service center and interpretation sign leading to learning. All of these were the landscape development which was consistent with the geo-social condition of the community forest park.